

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. april 2015
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Helene Bendtsen
Sagsnr.: 2015-0037-0116
Dok.: 1553325

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 8 vedrørende forslag til lov om fremtidsfuldmagter (L 93), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. marts 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Mette Frederiksen

/

Lennart Houmann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 8 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om fremtidsfuldmagter (L 93):

”Kan ministeren bekræfte, at en fuldmagtsgiver har risiko for at blive udnyttet af en uvederhæftig person, der overbeviser fuldmagtsgiver om, at vedkommende skal indsættes som fuldmægtig? Mener ministeren i bekræftende fald, at denne risiko er større ved den i lovforslaget angivne fremgangsmåde end ved den af Venstre i ændringsforslaget angivne fremgangsmåde, hvor oprettelsen skal bevidnes af 2 vidner eller en notar? Hvordan vurderer ministeren retssikkerheden i den i lovforslaget foreslåede ordning?”

Svar:

Der kan indledningsvis henvises til pkt. 4.1.5 og pkt. II, 2.1 i den kommenterede høringsoversigt (REU 2014-15, L 93, bilag 1), hvor Justitsministeriets overvejelser om oprettelsesmodellen er beskrevet, samt til Justitsministeriets besvarelse af 6. februar 2015 af spørgsmål nr. 1 vedrørende lovforslaget.

Som ved mange andre ordninger kan risikoen for misbrug ikke udelukkes med 100 pct. sikkerhed i forhold til den med lovforslaget foreslåede ordning. Uanset lovgivningsmæssige tiltag vil det f.eks. aldrig være muligt at skabe et fuldstændigt værn imod, at en person forsøger at lægge et mere eller mindre direkte pres på en anden person for at få vedkommende til at foretage en given disposition. Derimod kan der ved lovgivning tilvejebringes nogle retsgarantier, således at der i videst mulige omfang værnes imod sådanne situationer. Efter Justitsministeriets opfattelse er den med lovforslaget foreslåede oprettelses- og ikraftsættelsesordning udtryk herfor. Således foretager Statsforvaltningen en prøvelse af, om fremtidsfuldmagten er gyldigt oprettet, *før* fremtidsfuldmagten sættes i kraft og kan anvendes. Hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt det er fuldmagtsgiveren selv, der har oprettet fremtidsfuldmagten, om vedkommende på oprettelsestidspunktet var under pres eller tvang med henblik på at meddele fuldmagten, eller om vedkommende var i stand til at handle fornuftmæssigt, kan fremtidsfuldmagten ikke sættes i kraft.

Det bemærkes, at aftalelovens ugyldighedsregler finder anvendelse i forhold til fremtidsfuldmagter. En fremtidsfuldmagt, der er falsk, fordi den ikke er oprettet af fuldmagtsgiveren, eller som er fremkaldt ved tvang, vil som altovervejende hovedregel ikke være bindende for fuldmagtsgiveren, uanset at den er oprettet i Fremtidsfuldmagtsregistret. Det samme vil være

tilfældet, hvis fuldmagten er ugyldig efter andre såkaldt stærke ugyldighedsgrunde.

Efter Justitsministeriets opfattelse er den med lovforslaget foreslåede ordning i sin helhed tidssvarende og udgør en passende balance mellem de involverede hensyn, herunder i forhold til ordningens tilgængelighed for borgerne og værnet mod misbrug.

Endelig bemærkes det – som det fremgår af pkt. II, 2.1 i den kommenterede høringsoversigt (REU 2014-15, L 93, bilag 1) – at høringsparterne – bortset fra ét høringssvar fra Danske Advokater m.fl. – ikke har stillet spørgsmål ved den valgte digitale oprettelsesmodel. Organisationer som Hjernesagen og Alzheimersforeningen, som repræsenterer fuldmagtsgiveres interesser, og Finansrådet, KL og Danske Regioner, som repræsenterer de væsentligste tredjeparters interesser, har således ikke stillet spørgsmål ved en digital oprettelsesordning. Advokatrådet har heller ikke stillet spørgsmål ved modellen.